

СТАНОВИЩЕ

на проф. Иван Маразов, д.н., член на Научно жури, назначено със заповед на г-н Ректора на СУ (№ РД 38-104/ 09.02.2022), по конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ по професионално направление 2.2. История и Археология (Археология – Архитектурна археология), обявен в ДВ бр. 103/ 10.12.2021 г.

В обявения конкурс, организиран по заявка на ФС на Исторически факултет (протокол № 4/ 26.01.2022 г.) за нуждите на Катедрата по Археология, единствен кандидат е гл. асист. д-р **Даниела Стефанова Стоянова**. В конкурса тя участва с хабилитационен труд, публикуван и предоставен за дискусия под заглавие: *„Строителна керамика и архитектурна теракота от Аполония Понтика (VI в. пр. Хр. – III в. пр. Хр.)“*. София, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2022 г. Участва и с 20 бр. подбрани публикации – студии и статии по приложен списък.

Монографията, с която Д. Стоянова участва в конкурса, е убедително доказателство за нейните научни качества. Тя не само анализира и идентифицирани останките от монументалната архитектура в Аполония, но и предлага реконструкция на покритието и украсата на храмови сгради с декоративни керамични елементи. Това е трудна задача, която изисква изключителна наблюдателност и прецизност в обработката, класификацията и мястото в сградата на фрагментирания материал. Трябва да се отбележи, че голяма част от него е разкрит с личното ѝ участие. Възстановената обща картина е убедителна.

Даниела Стоянова участва в конкурса и с много научни публикации: студии и статии, съобщения в престижни български и чужди научни издания и поредици. Те са посветени на проблемите на архитектурната археология – нейното основно научно поле. Най-значим е приносът ѝ в

анализа на тракийската гробнична архитектура. Такива примери са текстовете за вратите в тракийските гробници, а този научен опит е обобщен в значимата студия в *Companion to Ancient Thrace* (2015). Също трудът за владетелската резиденция на Кози грамади, както и изследванията на тракийския град при комплекса Сборяново, в археологическия екип на който тя участва.

Особено трябва да се изтъкне, че Д. Стоянова е не само преподавател, не е и кабинетен учен, а работи най-вече с артефакти от собствени археологически проучвания и лична обработката на материали в музеите. Това свидетелства за прецизност на работата и внушава надеждност на изводите за мястото на детайлите в цялостния архитектурен комплекс и за неговата датировката.

Самата Д. Стоянова е участник (и ръководител) в многобройни археологически екипи, а съвместните изследвания и публикации говорят за умението ѝ да работи в екип.

Д. Стоянова прилага интердисциплинарен и сравнителен метод, който ѝ позволява да разполага материала си в широкото поле на древната архитектура.

Приносът на предложените за конкурса текстове в българската и античната археология е несъмнен. Те са свидетелство за натрупан теренен опит и за голям научен потенциал. Впечатлява работата ѝ със самите артефакти, в която проявява прецизност в описанието и анализа и убедителност в направените от нея изводи и реконструкции. Задълбочената работа с писмените и археологическите извори, с трудовете на наши и чужди изследователи за архитектурната археология на

паметниците в земите на траките, я превръща в един от солидните учени в тази област.

В заключение, като имам предвид всички приноси, предлагам на научното жури да присъди на гл. асист. д-р **Даниела Стефанова Стоянова** академичната длъжност „*доцент*“.

5 април, 2022 г.

проф. Иван Маразов, д.н.